

Viipuri

ennen ja jälkeen... sekä vuonna
2003

Maineikas
viipurin linna
seisoo
vuosisataisella
vartiopaikallaan.

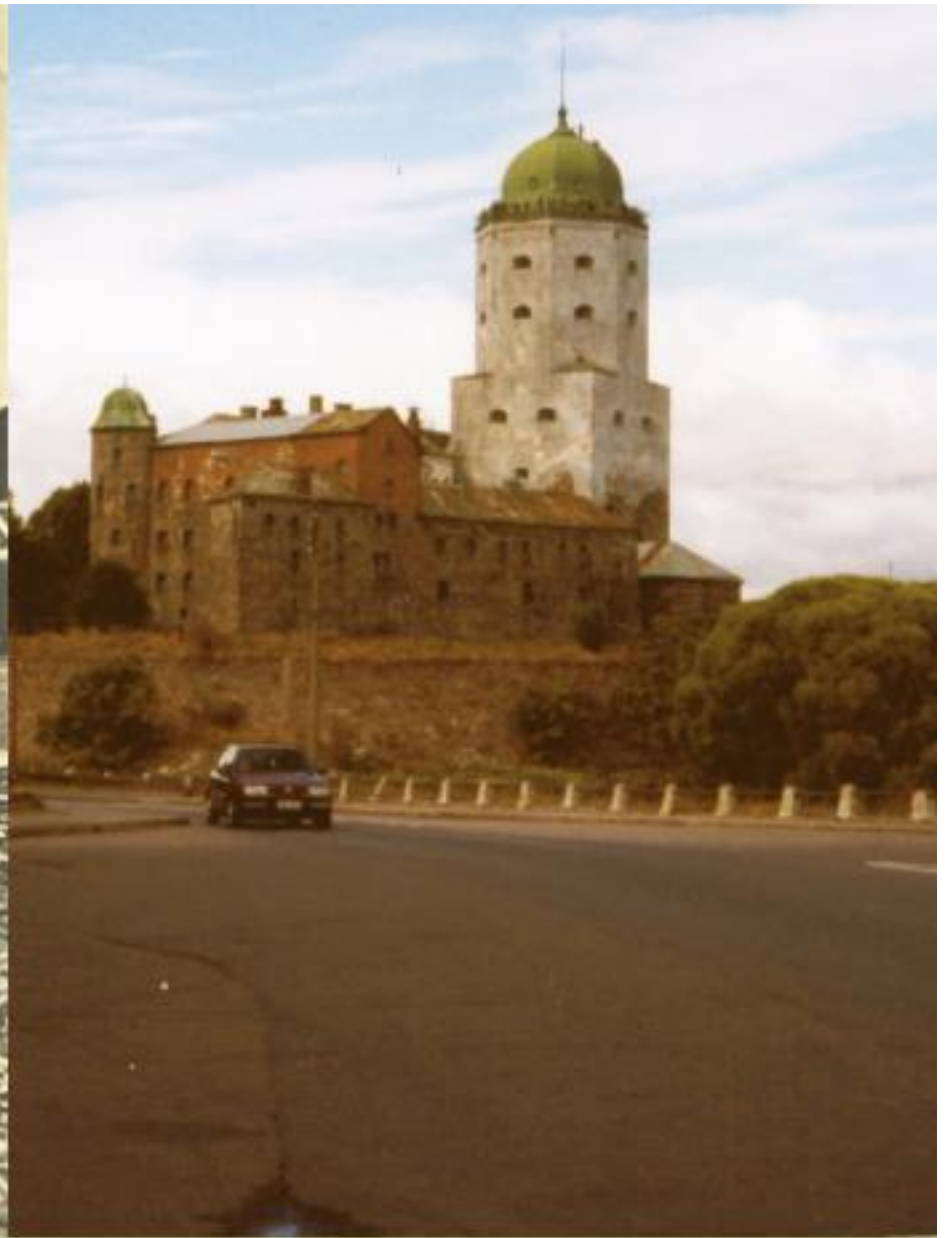
Linnan kaunis porttirakennus on
peräisin vuosilta 1606-08.

Valmistuttuaan v.1608 sitä
käytettiin silloisen maaherran
asuntona.

Viipurin vilkas pohjoissatama...

...on nyt autio ja tyhjä.

Näköala tornin huipusta.
Siniset vedet kiersivät vanhaa
Viipuria.
Syystä sitä nimitettiin Pohjolan
Venetsiaksi.

Murheellisina tuijottelevat nyt
hansalaismalliset kivitalot
kuoleman ja tuhon
kuljettua niiden ylitse.

Viipurin museo.

Maineensa ja kunniansa päivinä 1650-
luvulla

se oli kaupungin raatihuone ja sen
alakerroksessa sijaitsi silloin
”Kaupungin kellari”.

Nyt se on hauras rauniokummitus.

Vanha Luostarikirkko, joka vuoden 1477
palon jälkeen muurattiin kivistä. Sen
päätyyn hakkasi eräs hurskas
dominikaanimunkki uljaan diskikonin siitä
että rakennuksesta oli tuleva ikuinen.
Kuinka monta kertaa sota ja tuli sitä
koettivatkin hävittää, tuo pääty aina jäi
pystyyn-pääty, jossa oli risti.

— on peetipohlin tuhoutunut

Nytkin-yhä vielä
raunioiden keskeltä
kohoaa pääty.

Maaseurakunnan kirkon kellotapuli,
1470-luvulla rakennettu raatitorni.

Kellovuorella sijainneen ensimmäisen
raatihuoneen keskiaikainen
vahtikellotorni...

...On raunioiden keskellä pystyssä-
Viipurin historian symbolina.

Agricolan kirkko, vanha
tuomiokirkko 1400-luvulta paloi
talvisodan aikana.

Vanhan perimätiedon mukaan tähän
kirkkoon on haudattu,
uudellakirkolla kuollut,
uskonpuhdistaja Mikael Agricola.

Pyhän Hengen
veljesten
Kiltatupa. Siinä
koulumestari Jaakko
Bodebeck laulatti
teineillä
vigilioita.

Muistorikas karjaportinkatu päättyi
vanhaan karjaporttiin, jonka
ulkopuolella oli Pyöreä torni.

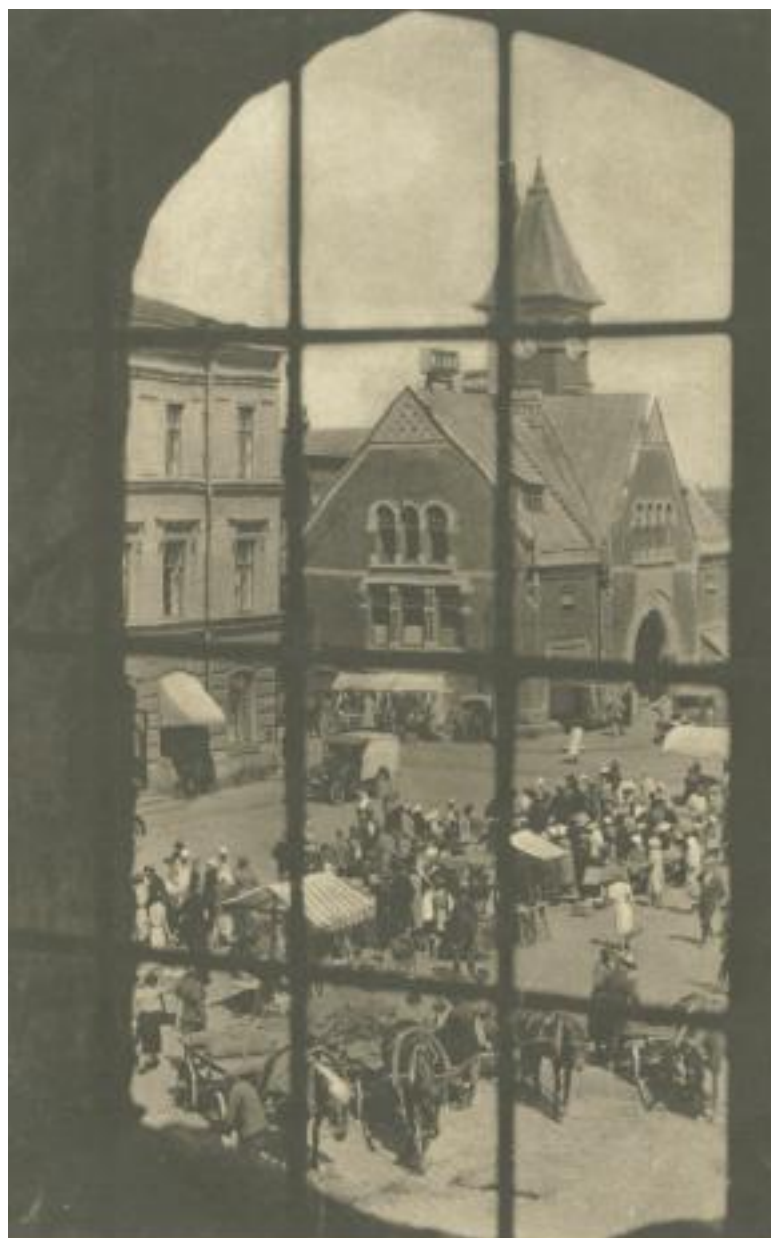
Nyt Karjaportinkadun ylitse on kaksi ankaraa sotaa kulkenut. Siinä on osittain raunioituneita vanhoja, sekä uudelleen rakennettuja taloja. Mutta sittenkin se on vanha tuttu Karjaportinkatu.

Pyöreä torni rakennettu v.1547-50...

...selvisi vähäisin vaurioin kahden sodan jaloista.

Kauppa-
tori
ennen
niin
vilkas
ja
iloinen
jossa
karjalan
murre
kantau-
tui
kauas.

Viipurin kauppahalli,
joka ei Viipurin rinkeleitä myydä
salli.

Sodan punainen ratsastaja on kulkenut läpi vanhan kaupungin.

Sodan punainen ratsastaja on kulkenut.
Zweygbergin talo on kadonnut.

Tämäkin Ahrenbergin
talo Luostarinkadun ja
Mustainveljestenkadun
kulmassa, vuodelta
1795, on muuttanut
muotoaan.

Rinkelikaupungin kruunattu tunnus.

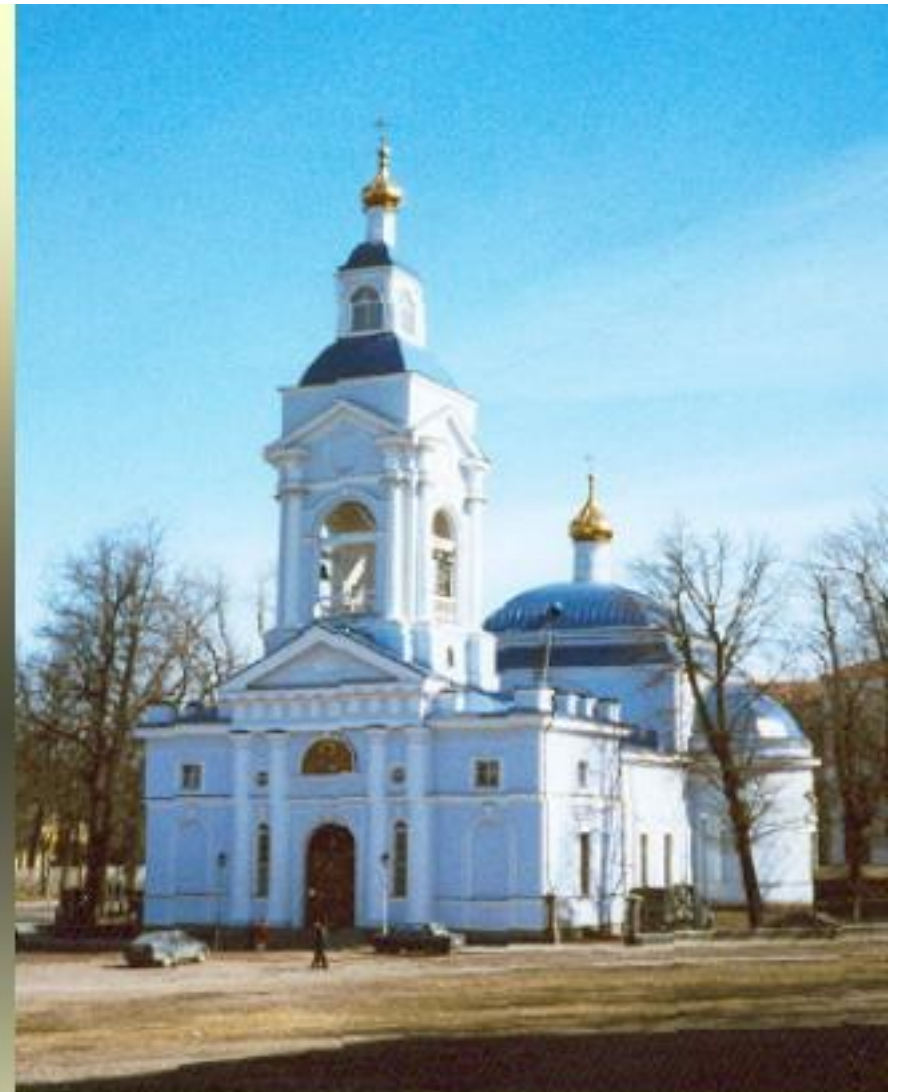
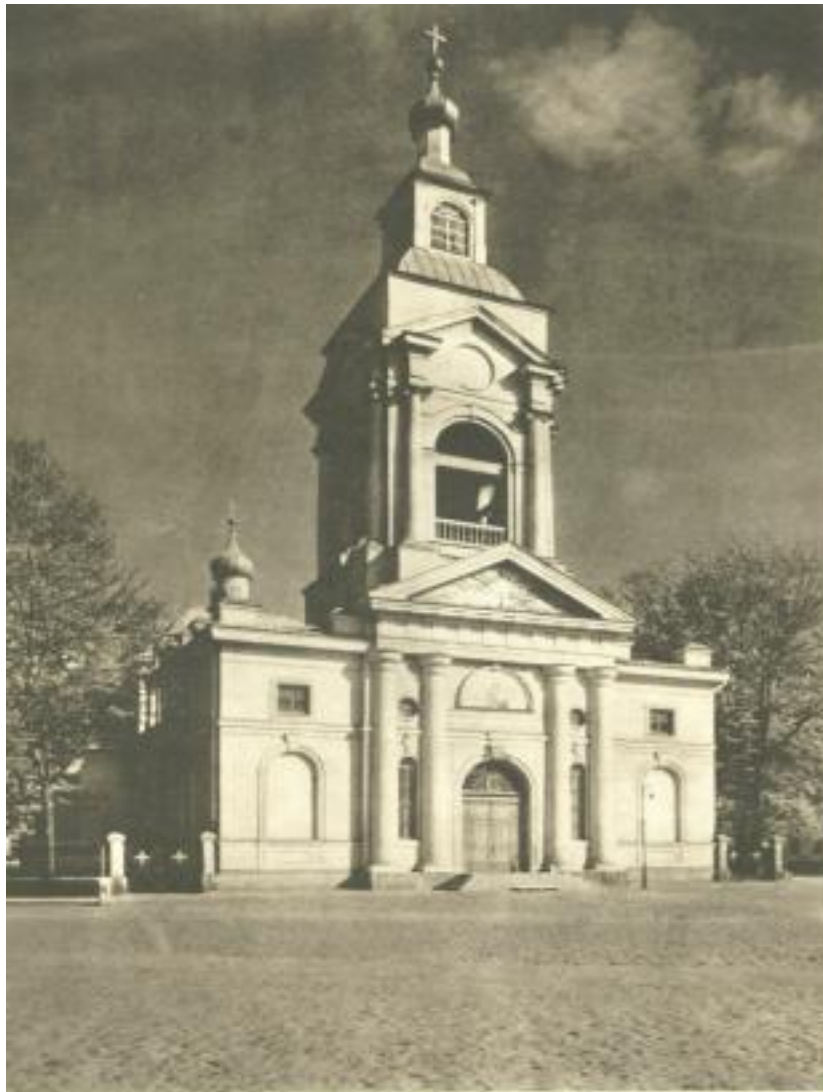
Iloinen Lehtovaara on hiljentynyt,
mutta vanha poppeli Paraatikentän
laidassa viheriöi yhä.

Raatihuoneen torissa oli
arvokkuutta, jota ei suinkaan
rikkonut Kaupungintalo ja
Seurahuone.

Nyt kaikki on toisin. Seurahuoneen
takana ollut Teatterikin on
räjäytetty.

Kreikkalaiskatolinen tuomiokirkko, n.s. Uspenskin katedraali, hallitsee viheriän puistikkonsa keskellä Raatihuoneen torin etelälaitaa.

Kun Suomalaiset palasivat jatkosodan alettua, löysivät he kirkon keskiosasta viipurilaisten kodeista varastettua tavaraa.

Ylpeänä seisoi itsenäisyytemme leijona
Tervaniemen kallioilla. Pietari Suuri,
joka valloitti vanhan Viipurin v. 1710,
on päässyt
leijonan paikalle.

Leijona on kaadettu jalustaltaan ja
hakattu kappaleiksi, mutta
itsenäisyyttämme ei voitu murskata.

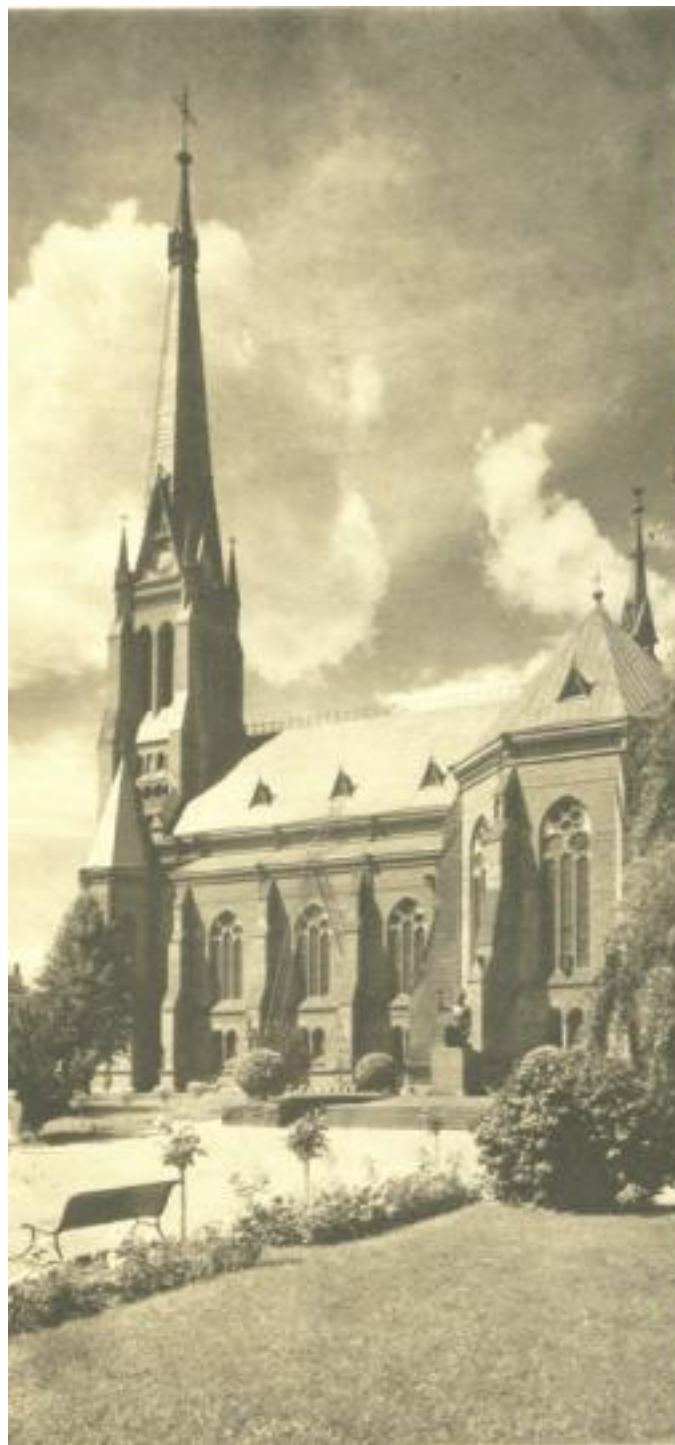
Vanha paroni
Mendtin palatsi
hallitsi
Pyhän Annan toria

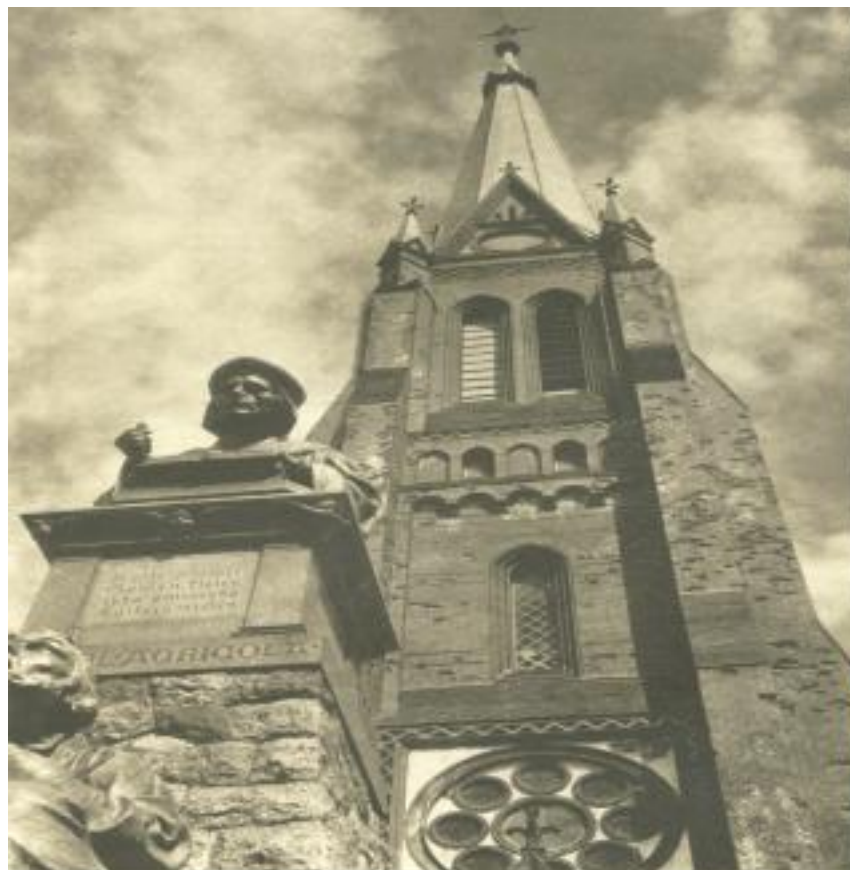
Maakunta-arkiston katoilta aukeni
ihastuttava näköala siniselle Viipurin
lahdelle-Papulan
vihreisiin metsiin, ja vanhan kaupungin
tunnelmallisille
lehmusvalleille. Sieltä näkyi "Viipuri
vihanta".

Maakunta-arkisto on tosin nytkin pystyssä ja melko hyvin säilynyt, mutta näkymät, joihin nyt katse kiintyy, eivät ole samat. Hävitys ja tuho ovat tehneet tehtävänsä.

Tuomio-
kirkon
upeaan
kupari-
kattoon
taittui
säkenöi-
-den
myöhäis-
-
syksyn
aurinko

Kukapa
viipurilainen ei
olisi ihastellut
sen
ruusuistutuksia
kesäisin.

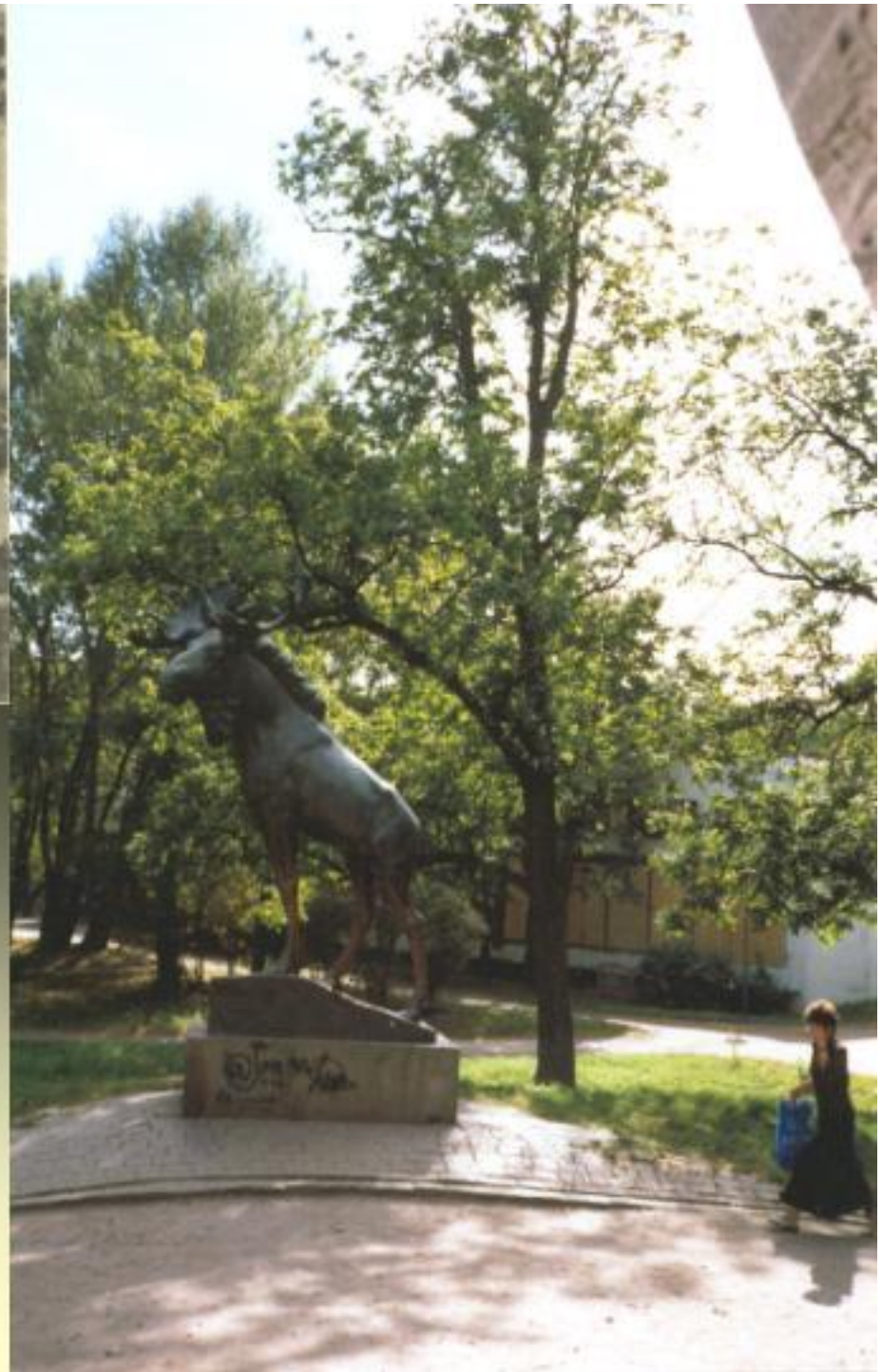
Kuinka monta
riippilasta
sekä Elämän
väsynyttä
vaeltajaa
olikaan ehtinyt
notkistaa
polvensa tuon
alttarin edessä.

Kirjastotalon
suojissa vietti moni tiedonjanoinen
pitkät talviset iltapuhteet.
sisällä oli hiljaista-ulkona hiljaista.
Syksyn
raikas tuuli humisi puiston lehmuksissa.
Daaliat kukkivat oven pielessä.

Kirjasto on jäänyt
jäljelle
Jussi Mäntysen hirvi
on pitänyt entisen
paikkansa.
Hirvimäki oli
viipurin lasten rakas
leikkipaikka.

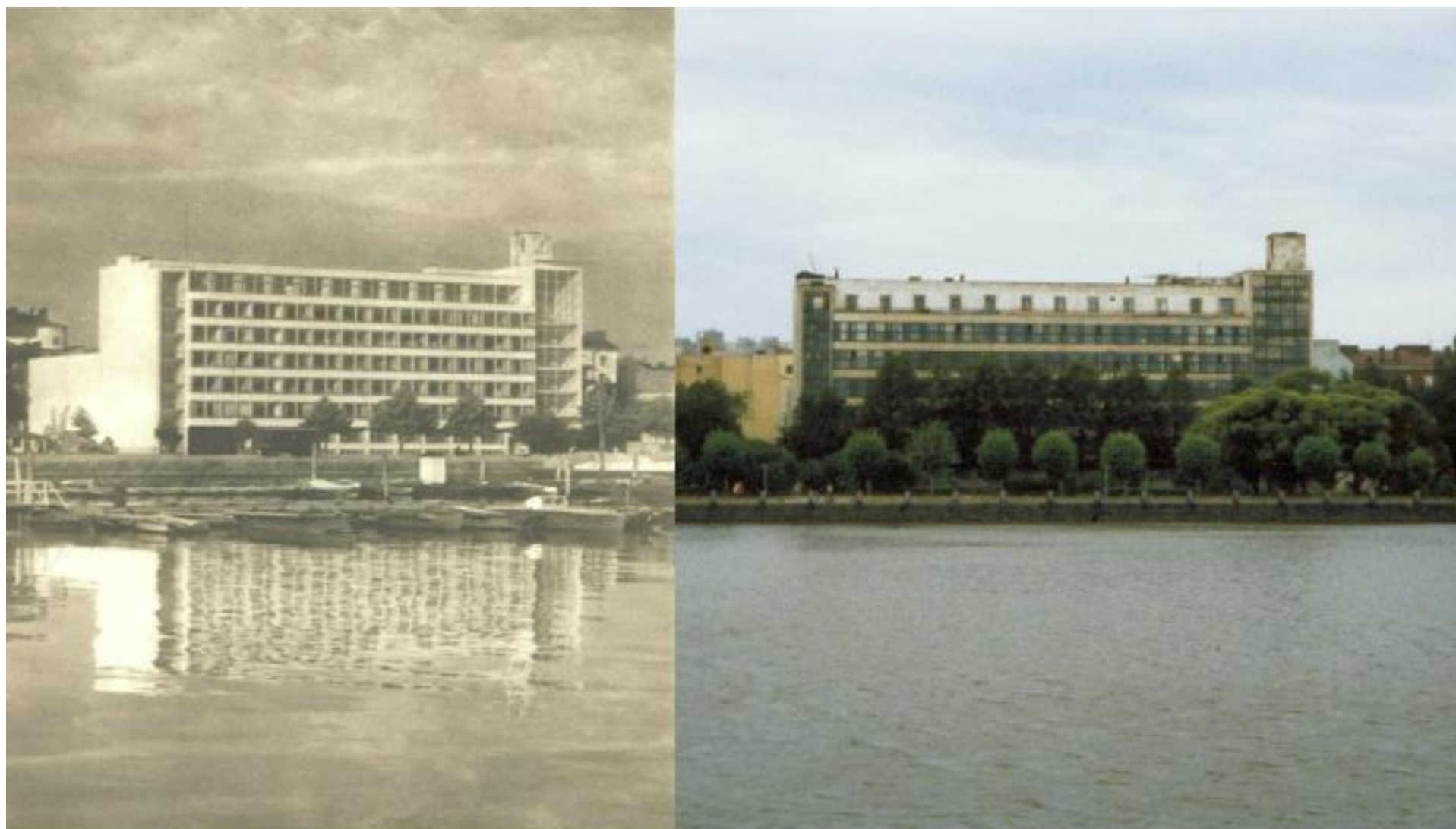

Viipurin asema.
Kuulu
kauneudestaan.
Eliel Saarisen
käsialaa.

Osa tavara-asemaa
jäi jäljelle, kun
viholainen
räjäytti komean
aseman
jatkosodan alussa,
elokuussa 1941,
paetessaan
Viipurista.

Vanhan Salakallahden peilikirkkaaseen
pintaan kuvastui lasiseinäinen
funkistalo. Savo-Karjalan
Tukkuliikkeen uusi toimitalo.

Siitä ei ole paljon muuta
jäljellä kuin seinät.

Punaisenlähteentorille
antoivat leimansa
markkinat
ja vaatekojut.
Siellä ostettiin,
myytiin ja oltiin
tyytyväisiä.

Uusi Suomalaisen Säästöpankin talo
Erkonkadun ja Repolankadun kulmassa
edusti uusinta Viipuria.

Näkymä pitkin kuoppaista Repolankatua on nyt tällainen.

Lallukan talo on edelleen rakennustyömaan suoja-aidan takana, aivan kuten yli 60 vuotta sitten.

Savupiiput —

Papulan kaupunginosassa savupiiput,
rumat...

Populien lempuainioista —

..rauniot
puhuvat katsojalle
murheellista kieltään.

Kauppaopisto ja Merikoulu
Pantsarilahden kallioilla, seisoo
yhä pystyssä.

Sen säilyminen kahden sodan
jaloissa tuntuu
ihmeelliseltä, kun tietää
rakennuksen korkean paikan.

SOK:n funkismyöly
näkyi kauas
Viipuriin mereltä
tullessa

SOK:n myllyn —

Myllyn
naapurin,
keskus-
osuus-
liikkeen
rakennuk-
set ovat
myös
pystyssä,

ei ole käynyt —

mutta surkean
näköisinä.

Kaupunginsairaala Patterinmäen takana —

Kaupunginsairaala Patterinmäen takana.
Sotilassairaala Neitsytniemellä.

valtioportin sotien tuhoissa

Kaupunginsairaala paloi poroksi sodan
tuhoissa.

Neitsytniemen sotilassairaala jäi
pystyyn.

Vihatun vieraan vallan kiviset julistajat
ovat poistuneet paikalta.

Kaupungin ammattikoulu ja
sahateollisuuskoulu...

...ovat täysosumista vahingoittuneet.

Itä-Toukola kokosi
suojiinsa laajojen
itäisten esikaupunkien
nuoret ja vanhat. Se
oli ilmava ja kaunis.
Nyt siitä on jäljellä-
kiviläjä pusikossa.

Kesäinen Papula, sireenien
kukkimisaikaan, "Pälipuu", näkötorni
johon kiivettyään kulkiija näki
kotikaupunkinsa ihastuttavan kauneuden.

Vanhan "Pilipuun"
murheellinen kohtalo.

Kuva- ja tekstilainat teoksesta:

Viipuri ennen ja nyt

Kustannusosakeyhtiö TAMMI 1941

vuonna 2003 kuvannut: Leo Nevalainen